

Καστελλιώτικα Νέα

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ «ΤΑ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ» * ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

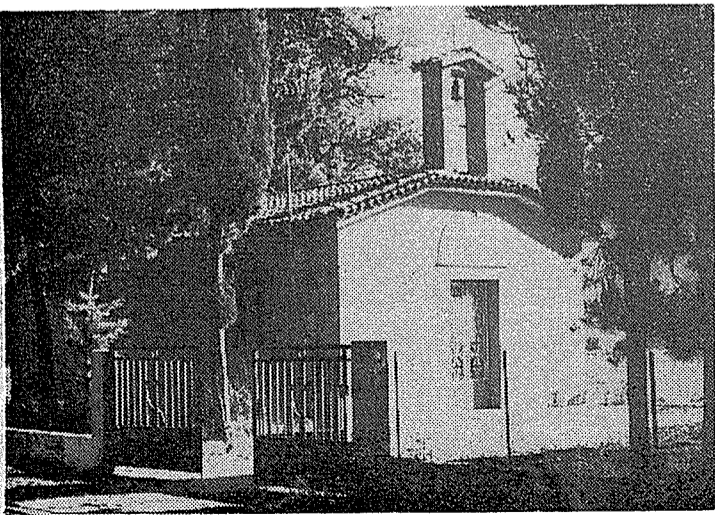
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΕΒΡΟΥ 102 — 104 5ος ΟΡΟΦΟΣ • ΑΘΗΝΑ Τ.Τ. 609 • ΤΗΛ. 7703239 — 7791528 • ΕΤΟΣ 16ο
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 120 • ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ — ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1982 • ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' • ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 10

ΑΙΣΙΟΔΟΞΙΑ

Θάλεγε κανείς, ότι η αισιοδοξία στη σημερινή εποχή είναι σπάνια. Το «νέφος» των καθημερινών προβλημάτων, ή αγωνία για το μέλλον, το άγχος του ανταγωνιστικού κοινωνικού μηχανισμού, όλα μαζί μαραζώνουν το σύγχρονο άνθρωπο.

Μέσα στις δυσκολίες, τις άτυχίες, τις όπισθοδρομήσεις, ξεχνάμε τις στιγμές χαρῶς, ικανοποίησης, εὐτυχίας. Χαρακτηριστικό είναι το πείραμα, που έκανε ένας επιστήμονας στο έξωτερικό: Σε ένα μεγάλο άκροατήριο που είχε μαζευτεί για να παρακολουθήσει μία διάλεξη του, ο σοφός αυτός επιστήμονας ξεκίνησε τη παρουσίαση του θέματός του ως εξής: Γύρισε στο τοίχο της αίθουσας των διαλέξεων, και με την άκρη του μολυβιού του έκανε μία μαύρη τελεία πάνω στην άσπρη επιφάνεια του τοίχου, και ρώτησε το άκροατήριο που τον παρακολουθούσε να του πει τι βλέπει. Το άκροατήριο απάντησε: «Μία μαύρη τελεία», και ο σοφός κατάπληκτος παρατήρησε: «Για τ' όνομα του Θεού, σ' ένα τεράστιο άσπρο τοίχο εσείς δεν παρατηρήσατε τίποτ' άλλο, εκτός από τη μικρή μαύρη τελεία;» Το παράδειγμα αυτό, όσο και αν φαίνεται υπερβολικό και θεωρητικό, συμβαίνει καθημερινά σ' όλους μας. "Αν καταλάβουμε τη πραγματική διάσταση της τελείας, σέ σύγκριση με τον άσπρο τοίχο, τότε είναι βέβαιο ότι θα μπορούσαμε να βγούμε μέσα από το «νέφος» που μας καταθλίβει, και να βρούμε τη λίγη χαρά, την αγάπη, τη κατανόηση, την εὐτυχία, την οποία άποζητάμε.

Με την εὐκαιρία των Χριστουγέννων και του καινούργιου χρόνου, που αρχίζει να ξεπροβάλλει, θα θέλαμε να δοῦμε το ποτήρι της ζωῆς μας μισο-γεμάτο και όχι μισο-άδειο. Το μήνυμα του Χριστού που γεννιέται, της Φύσης που ξαναγεννιέται, του ανθρώπου που αγαπάει και αγαπιέται από τη ζωή, είναι αισιοδοξία. Ο άνθρωπος μπορεί και θέλει να ζήσει καλύτερα. Η τύχη του είναι στα χέρια του. "Αν δει με αισιοδοξία και αντικειμενικότητα γύρω του, θα υπολογίσει σωστά τα μελανά σημεία, τις τελείες που είναι άχρηστες και αδιάφορες, και θα άτενίσει τη μεγάλη, τη λευκή επιφάνεια που του προσφέρεται άνόθευτη και άκηλίδωτη για να δημιουργήσει.

ΠΑΙΔΕΙΑ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΑ

Επικαιρότητα αποκτά τον τελευταίο καιρό ένα πρόβλημα που για δεκαετίες μαστίζει το εκπαιδευτικό σύστημα της χώρας μας. Η Πολιτεία, οι διάφοροι εκπαιδευτικοί φορείς, οι γονείς, οι μαθητές, όλοι όσοι παρακολουθούν τα δημόσια πράγματα, άνησυχούν.

Η άνησυχία προέρχεται από τη διαδικασία που πρέπει ν' ακολουθηθεί το Έλληνόπουλο για να μορφωθεί.

«Τί πρέπει να κάνω, που πρέπει να άποταθώ, σέ τι είδους θυσίες πρέπει να υποβληθώ, ώστε να εξασφαλίσω τις προϋποθέσεις που ζητάει η σημερινή κοινωνία για μόρφωση;»

«Πώς θα κατορθώσω να μπω σ' ένα Πανεπιστήμιο;»

Βασανιστικά και επίμονα τα έρωτήματα και πολλές οι λύσεις που ξεφυτρώνουν σαν τα μανιτάρια για να καλύψουν τη ζήτηση...

Σύμφωνα με το σύνταγμα της Ελλάδας, η μόρφωση των Ελλήνων είναι φροντίδα και άποχρηστος του Κράτους. Οι διάφορες άδυναμίες του συστήματος και η επέκταση της άρχῆς της ελεύθερης οικονομίας και στον εκπαιδευτικό τομέα, άνοιξαν τους άσκους του Αϊόλου!

Παράλληλα με τη δημόσια εκπαίδευση, ξεκίνησε στην άρχή δειλά και έκλεκτικά - κυρίως στα μεγάλα άστικά κέντρα - ή ιδιωτική πρωτοβουλία. Μεμονωμένοι ιδιώτες ή σωματεία, άρχισαν να ιδρύουν ιδιωτικά σχολεία. Στα σχολεία αυτά οι συνθηκές φοίτησης των μαθητών ήταν αισθητά καλύτερες άπ' ό,τι το Κράτος μπορούσε ή ήθελε να προσφέρει δωρεάν σ' όλα τα Έλληνόπουλα. Άϊθουσες, έποπτικά μέσα, μέθοδοι διδασκαλίας, άριθμός μαθητών κατά τάξη, εκπαιδευτικό προσωπικό, όλα μαζί τραβούσαν τις οικονομικά εύρωστες μερίδες και στρώματα της άστικής τάξης στα ιδιωτικά σχολεία. Η γεωγραφική - τοπογραφική κατανομή των ιδιωτικών σχολείων δείχνει και το κοινωνικό στρώμα της πελατείας, στην οποία άπευθύνετο ή ιδιωτική επιχείρηση - σχολείο.

Στα πρώτα χρόνια ζωῆς τους τα ιδιωτικά σχολεία ήταν λίγα, στη σημερινή εποχή έχουν πολλαπλασιαστεί. Η κατηγορία των μαθητών που φοιτά σήμερα στα ιδιωτικά σχολεία, επεκτείνεται και στους λεγόμενους «μικρομεσαίους». Με άλλα λόγια, και τα μικρομεσαία στρώματα της άστικής τάξης «επενδύουν» σοβαρό ποσοστό των εσόδων τους για εκπαίδευση. Το κυρίαρχο σύνθημα κοινωνικής επιβίωσης και προόδου είναι: «Πλήρωσε ό,τι μορ-

ρεις τώρα, αν θές να άπολαύσεις άργότερα...»

Καθώς οι άπαιτήσεις της σύγχρονης κοινωνίας μεγαλώνουν, ο ανταγωνισμός για μία θέση στο επιστημονικό θεωρείο γίνεται μεγαλύτερος. Ο μηχανισμός επιλογῆς εκείνων που θα έχουν το «προνόμιο», σύμφωνα με τις αντιλήψεις της Έλληνικής κοινωνίας, να λέγονται επιστήμονες - πτυχιούχοι άνωτάτων σχολών, γίνεται σκληρότερος.

Τα ιδιωτικά σχολεία, τα όποια, με τα ψηλά δίδακτρα, συγκεντρώνουν τους «πατρίκιους» διδάσκοντες και διδασκόμενους, δέν ήταν άσφαλείς άγωγοί εισαγωγῆς στα Πανεπιστήμια. Οι «πληθῆσιοι» της δημόσιας εκπαίδευσης έβλεπαν ότι οι πιθανότητες «για μία θέση στον ήλιο», λιγότευαν, άφου το Κράτος δέν μπορούσε ν' άνταπεξέλθει δωρεάν στη ζήτηση της κοινωνίας...

Τότε ξεφύτρωσε ή τρίτη λύση: ή παραπαιδεία!

Ιδιωτική και αυτή πρωτοβουλία, πολύ περισσότερο ελεύθερη και ανεξέλεγκτη από την Πολιτεία, προσέφερε όπου και όταν έμφανιζόταν ζήτηση, τις υπηρεσίες της. Οι υπηρεσίες της παραπαιδείας ήταν τα ιδιαίτερα μαθήματα και τα φροντιστήρια. Με το σύστημα αυτό της εκ-

παίδευσης, μπορούσε να άποκτήσει ο μαθητής το «προσωπικό» του σχολείο. Το άτομικό - το ιδιαίτερο σχολείο έφρόντιζε να κατασκευάζει το άτομο κομμένα και ραμμένα στις προδιαγραφές της επιτυχίας, που καθόριζε το εκπαιδευτικό σύστημα επιλογῆς για τα Πανεπιστήμια.

Η επέκταση της ιδιωτικής πρωτοβουλίας και της ελεύθερης οικονομίας στο περιθώριο της ιδιωτικής εκπαίδευσης με το καθεστώς της παραπαιδείας, άδηγεϊ το σημερινό Έλληνόπουλο σέ άδιέξοδο.

Έστω και αν οι γονείς, ή οι κογένεια του μαθητή, υποβάλλεται στην οικονομική επιβάρυνση της ιδιωτικής εκπαίδευσης, αυτό δέν άρκει. Πέρα από το κοινωνικό, έξουθενωτικό τις περισσότερες φορές, για τον φιλότιμο μαθητή, ώρARIO της σχολικής φοίτησης και τις καθημερινές ακαδημαϊκές άποχρεώσεις μελέτης, έρχεται να προστεθεί και το φροντιστήριο! Το δεύτερο «σχολείο» αρχίζει εκεί που τελειώνει το πρώτο και στραγγίζει κυριολεκτικά και την τελευταία πνευματική, βιολογική και οικονομική ικμάδα του ταλαίπωρου μαθητή...

Η λειτουργία των περισσότερων...
● Συνέχεια στην 4η Σελίδα

Συνεοτίαοι του Συλλόγου

Με μεγάλη επιτυχία έγινε στις 3 Δεκεμβρίου ή πρώτη χειμωνιάτικη συνεοτίαοι του Συλλόγου μας.

Μαζευτήκαμε στη Ταβέρνα του Χρήστου στο Χαλάνδρι και με καλό φαγητό, άφθονο κρασί και Καστελλιώτικη έγκαρδιότητα, περάσαμε άξέχαστες ώρες.

Μοναδικός και ακούρατος ο κ. Μίμης Χαλατσῶς, μας κράτησε κρεμασμένους από τα χείλη του με τις ανέκδοτες χιουμοριστικές άναμνήσεις του από το χωριό και τους παλῆους γραφικούς Καστελλιώτες. Σημαντική βοήθεια στην εξιστόρηση της παλῆς «καλῆς» εποχῆς, που έζη-

σαν οι μεγαλύτεροι από μας, προσέφερε και ο κ. Νίκος Μοσχολίδης που και παλαιότερα μας μετέφερε στην άτμόσφαιρα του χωριού, διδάσκοντας παράλληλα τους νεότερους...

Το Διοικητικό Συμβούλιο ευχαριστεί θερμά όλους όσους έτιμησαν τη πρώτη χειμωνιάτικη συνεοτίαοι του Συλλόγου μας. Ιδιαίτερα ευχαριστούμε τους άγαπητούς κ.κ. Χαλατσῶ και Μοσχολιό, που είναι πάντα πρόθυμοι να δημιουργήσουν τη κατάλληλη άτμόσφαιρα στις Καστελλιώτικες συναντήσεις μας. Με το 1983 που έρχεται, να ξαναϊδωθούμε πάλι με γλέντια και χαρές.

Το νέφος νεκρώνει την Άθήνα. Μέχρι χθές το παίρναμε άψηφιστα, ενώ τώρα μας κόβει κυριολεκτικά την άνάσα.
—Καστελλιώτες, άς προφτάσουμε το κακό τουλάχιστον στην ύπαιθρο. "Αν δέ διαστούμε σήμερα, αύριο θα είναι πολύ άργά. "Ας προστατεύσουμε, με όλες μας τις δυνάμεις, ΤΗ ΖΩΗ εκεί που άκόμα μπορεί να ύπάρχει.

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΕΦΥΓΑΝ

Θανάσης Γκελεστάθης

Ο θάνατος, όπως λέει και ο Σοπενχάουερ, είναι το δαιμόνιο, που εμπνέει ο μουσηγέτης της φιλοσοφίας, χωρίς αυτόν δύσκολα θα μπορούσε να φιλοσοφήσει ο άνθρωπος στη ζωή.

Και σ' άξεχαστε αδελφέ και φίλε ΘΑΝΑΣΗ, την φιλοσοφίες της ζωής.

Από νεαρός, μετά τις σπουδές σου, σε τράβηξε η πολιτική. Η ανάγκη να συνεχίσεις το έργο του πατέρα σου, του άξεχαστου Μπαρμπά - Αναστάση που του πήρες τις αρετές, αλλά προ πάντος την άπέραντη ανθρωπιά.

Η πλούσια και πολύπλευρη ιδιοσυγκρασία σου σε ώθησε στην έρευνα των καυστικών προβλημάτων της πολιτικής, που είχαν συσσωρευθεί μετά τον πόλεμο, και τις συμφορές που προσέθεσε στην χώρα μας ο κομμουνισμός.

Σ' όλη τη ζωή υπήρξες ένας έθνικιστής, δεν έπαυσες όμως ποτέ να αγωνίζεσαι για τις ελευθερίες του ατόμου και να κατατηριάζεις τις πράξεις βίας και αυταρχισμού. Ήσουν ένας αληθινός Δημοκράτης.

Είλικρινής στις σχέσεις σου με τους συναθρώπους σου, είχες το κυριώτερο προτέρημα να συνδυάζεις την αρετή με την πολιτική, όπως λέει και ο Πλούταρχος.

Η άπέραντη καλωσύνη σου ήταν κάτι που δεν άπαντάμε σ'ήμερα, γιατί και πολλές φορές επικρίθηκες από τους πολιτικούς φίλους σου, αλλά γιαυτό κι αγαπήθηκες όσο κανείς από όλους όσους είχαν την τύχη να Σε γνωρίσουν.

Έφυγες όμως τόσο γρήγορα από κοντά μας Άξεχαστε αδελφέ ΘΑΝΑΣΗ, σε μια εποχή που η παρουσία σου ανάμεσά μας ήταν τόσο αναγκαία.

Τούτα και άλλα πολλά ήθελα να σου πω, στην Μητρόπολη της Αθήνας, στην Αμφισσα, στην Δεσφίνα που σε συνόδευσα μαζί με τις τόσες χιλιάδες φίλων σου, που σε ψήφισαν για τελευταία φορά, αλλά δεν τα κατάφερα ΘΑΝΑΣΗ μου, γιατί αυτό στα στέλνω τώρα με τη «Βραδυνή», που τόσοι ώραίοι αγώνες σε συνέδεσαν μαζί της, Λένε, ΘΑΝΑΣΗ, ότι «οὐδέποτε κλέος ἐσθλὸν ἀπόλλυται».

Αν αυτό είναι αλήθεια, ως αποτέλεσμα τούτο βάλσαμο παρηγοριάς για τη μάννα που κλαιει τέτοια παιδιά, για τα αδελφία σου, τους συγγενείς και όλους τους φίλους, που όλους μαζί μας βούθανε ο άναπάντεχος θάνατός σου, γιατί σ' ΘΑΝΑΣΗ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗ, ήσουν ΚΛΕΟΣ ΕΣΘΛΟΝ.

Ας είναι έλαφρο το χόμα της Δεσφινιώτικης γής, που σε σκεπάζει.

Χ. ΠΑΠΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ
(Αναδ.) στη «Βραδυνή»

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΚΟΙΝΟΤΙΚΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΝ

Γραμμένοι, 1036
Ψήφισαν, 820
Άκυρα ψηφοδέλτια, 20
Έγκυρα ψηφοδέλτια, 800.

ΠΡΟΟΔΟΣ 482

Δήμος Πέτρου Πρόεδρος Γεωργίου Σπυρ. Φώτ. 106
Ζεϊνης Νικόλαος Χαρ. 78
Μακρής Νικ. Παναγ. 76
Μπάκας Εύαχ. Νικολ. 43
Χουλιάρης Νικόλ. Δημ. 42
Χαμηλός Άθαν. Δημ. 40
Καλλιμάνης Δημ. Άθαν. 30
Γιαννόπουλος Ευστάθ. Παν. 30
Άγαπητός Ευστάθ. Άχιλ. 26

ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΤΙΚΗ ΑΝΑΔΟΜΗΣΗ 318

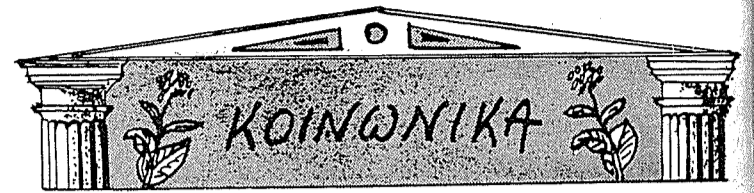
Παπαϊωάννου Ίωάν. Δημ. 54
Κορομπήλης Στ. Γεωργ. 53
Τσακνιάς Νικόλ. Δημ. 42
Παππάς Μαργαρίτ. Ίωάν. 42
Κόλλιας Παναγ. Άθαν. 38
Καρδάκος Γεώργ. Ίωάν. 35
Μπαλωμένος Κων. Γεώργ. 30
Τσακρής Παναγ. Άλεξ. 25
Χουλιάρης Θεοχ. Νικολ. 20
Προβιάς Κων. Φωτ. 17

ΠΡΟΣΟΧΗ!

Για όλη τη χειμερινή περίοδο οι συνεδριάσεις του Δ.Σ. του Συλλόγου θα γίνονται — όπως πάντα άνοιχτές — στην Κυριακή Έστία (Κέντρος 3 — Πλάνα), κάθε πρώτη και τρίτη Πέμπτη του μηνός.

«ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ»

Έκδοση Προοδευτικός Σύλλογος
«ΤΑ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ»
Έβρου 102 - 104, Τ.Τ. 609
Τηλ. 7703239 - 7791528
Υπεύθυνος Έκδοσης
ΝΙΚΟΣ ΑΣΗΜ. ΜΑΚΡΗΣ
Μαρασλή 21 — Άθήνα
Τηλ. 7224703
Τυπογραφείο
Ε. ΧΟΥΛΙΑΡΑ
Άγρησιλάου 18—20 Άθήνα
Τηλ. 5236835

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

— Η Γεωργία Γεωργίου Καρακλιούμη (το γένος Γεωργίου Βασ. Πέτρου) γέννησε στις 10.6.82 αγοράκι.

Τά Κ.Ν. εύχονται να τους ζήσει το μεσογέννητο.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

— Ο Γιώργος και η Γεωργία Καρακλιούμη βάπτισαν το αγοράκι τους και το έψαπε Βασίλη.

Τά Κ.Ν. εύχονται να τους ζήσει το νεοφώτιστο.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

— Η Μαίρη Εύθυμίου Κουσουφή και ο Χρήστος Παπαδόπουλος άρραβωνιάστηκαν.

Τά Κ.Ν. τους εύχονται γρήγορα στεφάνα.

ΓΑΜΟΙ

— Ο Θανάσης Ήλια Τσακνιάς και η Τζούλια Παπαάκη παντρεύτηκαν στις 13.12.82, στο Περιστέρι.

— Ο Γιώργος Ήλ. Βέλλιος και η Εύγενία Στ. Γεωργιλή παντρεύτηκαν στις 19.12.82 στην Άθήνα.

Τά Κ.Ν. τους εύχονται εύτυχημένη ζωή.

ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ

— Ο Δημήτρης Άθανασίου Άποστολόπουλος πέτυχε στις εισαγωγικές εξετάσεις της Ιατρικής Σχολής του Παν/μίου Θεσσαλονίκης.

— Ο Δημήτρης Ταξιάρχης Λέζας πέτυχε πρώτος στην Σχολή Μηχανολόγων του Παν/μίου της Γένοβας (ΙΤΑΛΙΑ).

Τά «Κ.Ν.» συγχαίρουν θερμά.

ΔΩΡΕΕΣ

— Μαρία Τηνιακού - Σπαθή 1.000 δρχ. εις μνήμην ιερέα Παναγιώτη Παπανικολάου.

— Νικόλαος Γεωργίου Διέννης, 2.000 δρχ. για την έκκλησία του Νεκροταφείου.

— Κων/νος Ρούλιας, 3.000 δρχ. αντί στεφάνου, στη μνήμη του θείου του Γεωργίου Παν. Μακρή.

— Ταξιάρχης Δημ. Λέζας, 5.000 δρχ. στη μνήμη των γονέων του Δημητρίου και Άλεφάντως.

— Ήλιος και Ζωή Δημ. Σκαλίη στη μνήμη πατρός και συζύγου 15.000 δρχ για τραπέζι μνημοσύνων της έκκλησίας.

— Έλπίδα Πανουτσπούλου και Άντωνία Διαμαντοπούλου, 4.000 δρχ. αντί στεφάνου στη μνήμη Δημ. Σκαλίη.

Ο ιερέας του χωριού μας Παπαχαράλαμος Κουτρούμπας άποπεράτωσε τις σπουδές του και πήρε τη πρώτη κατηγορία ως κληρικός. Τόν συγχαίρουμε όλοι μας θερμά.

ΧΡΗΜΑΤΑ ΜΑΣ ΕΣΤΕΙΛΑΝ

	Δρχ.	Δρχ.	
Παν. Σίμος (Άθήναι)	1000	(Άθήναι) 1000	
Βαγγ. Παπανικολάου (Έδεσσα)	1000	Εύθύμ. Κουσουρής (Άθ.) 1000	
Ήλιος Τσακνιάς (Άθ.)	1000	Άθ. Νικολάου (Λαμία) 500	
Κων. Καρμύρης (Λαμία)	500	Γ. Ι. Σπαμέλος (Ν. Ύ.) 2000	
Γιώργ. Βέλλιος (Άθ.)	1000	Θεμ. Κοντομήτρος (Αίγιά-Λεω)	3000
Δημ. Χαλατσάς (Άθ.)	1000	Έσοδα συνεστίας Χαλαν-Στέφαν. Άποστολόπουλος	2000

Γνωρίστε στους συμπατριώτες και στους φίλους σας την επαγγελματική σας δραστηριότητα. Η διαφήμιση μέσω της εφημερίδας μας είναι υποχρέωση του Συλλόγου και δεν στοιχίζει τίποτα, γιατί βοηθάει στην αλληλοβοήθεια των μελών.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΗΛ. ΒΕΛΛΙΟΣ

Χειρουργός Μαιευτράς - Γυναικολόγος
Επιμελητής Α΄ Πανεπιστ. Κλινικής Μαιευτηρίου «Άλεξανδρα»
Ιατρείο: Φιλικής Εταιρείας 3 - Πλατεία Κολωνακίου
Τηλεφ.: 36.39.024 (ιατρ.) - 36.32.697 (οπ.) - 65.25.011 (ΗΡΑ)

ΟΠΤΙΚΑ
Σταματείου
ΒΟΥΛΗΣ 12 - ΤΗΛ. 3227.122

ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΔΙΕΝΝΗΣ ΜΗΧ/ΓΟΣ ΗΛ/ΓΟΣ Ε.Μ.Π.

ΜΕΛΕΤΑ ΚΑΙ ΕΠΙΒΛΕΠΕΙ:

Ήλεκτρομηχανολογικές εγκαταστάσεις ξενοδοχειακών μονάδων, νοσοκομείων, βιομηχανιών, πολυκατοικιών, επαύλεων, κ.λπ.

ΔΙΝΕΙ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ:

σε θέματα διαδικασιών, εκδόσεως, άνανεώσεως, και άλλαγής άδειών, άπαιτήσεις ύπουργείων κ.λπ.

ΚΑΤΕΥΘΥΝΕΙ ΣΩΣΤΑ:

στη προμήθεια του ήλεκτρομηχανολογικού σας εξοπλισμού, συγκρίνοντας οικονομοτεχνικά τις εναλλακτικές λύσεις.

ΕΒΡΟΥ 102 - 104 ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ ΑΘΗΝΑ (609)
ΤΗΛ. 7703239 7791528

UNITED INSURANCE BROKERS LTD
UIB

ΚΟΝΤΟΛΑΤΗΣ Ε ΓΕΩΡΓΙΟΣ
ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ

Continental Hellas

Άνώνυμος Άσφαλιστική Έταιρία

ΛΕΩΦ. ΣΥΓΓΡΟΥ 253 - ΤΗΛ. 9427091 - 4, 9427554 TELEX 210450
A Member of The Continental Corporation

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΕΪΝΗΣ

ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΗΣ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 42 - 1ος ΟΡΟΦΟΣ
ΓΡΑΦΕΙΟΝ 108
ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 36.02.977

ΧΑΔΕΜ PLAST
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΠΛΑΣΤΙΚΩΝ
σακουλες ποιότητας
τυπωμενες & ατυπωτες
ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ ΦΩΚΙΔΑΣ
τηλ.: 0265 - 91212

Α'

ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ

ΓΟΡΓΟΠΟΤΑΜΟΣ

(Προετοιμασία για το σαμποτάζ)

Από το ανέκδοτο έργο του ΓΑΚΗ ΑΣΕΛΗΝΟΥ

Η Έθνική Αντίσταση άναγνωρίστηκε οριστικά πλέον, με νόμο του Κράτους και δικαιώνονται, ήθικα τουλάχιστο, όσοι πήραν μέρος σ' αυτή, θυσιάζοντας κι αυτή τη ζωή τους για τη χιλιάκριβη τη λευτεριά. Η αντίσταση του 1941 - 44 μοιάζει με κείνη του 1821, που με τα κατορθώματα των αγωνιστών, τα ολοκαυτώματα και τις αρετές του αδάμαστου λαού μας, αλλά και τις αδυναμίες της διχόνοιας που παρουσίασε κείνος ο ξεσηκωμός, ανάστησε το ελληνικό Έθνος και κέρδισε τη λευτεριά του και την ανεξαρτησία του.

Είναι πρόσφατος ακόμα ο μεγαλειώδης εορτασμός της πρώτης επετείου της Έθνικής Αντίστασης, μετά την αναγνώρισή της, που έγινε στις 25 Νοεμβρίου 1982 στο Γοργοπόταμο, με συμμετοχή επισήμων από την Κυβέρνηση, τα κόμματα, τις οργανώσεις και του λαού.

Η ανατίναξη της γέφυρας του Γοργοποτάμου από αντάρτικες δυνάμεις όλων των παρατάξεων, αποτελεί σύμβολο της έθνικης ενότητας και σαν τέτοιο πρέπει να το διαφυλάξουμε από δω και πέρα για τις επερχόμενες γενιές.

Με την ευκαιρία της επετείου της ανατίναξης της γέφυρας, θα δώσουμε (σε συνέχειες) στη δημοσιότητα κείμενα, που έχουν σχέση με κείνο το ήρωικό κατορθώμα των αντάρτικων δυνάμεων στις 25 Νοεμβρίου 1942.

«Βροντάει ο Όλυμπος κι αστράφτει η Γκιώνα, μουγκρίζουν τ' Αγραφα, σεισάει η στεριά...»

Στην εφημερίδα «ΝΕΑ», 15.9.75, δημοσιεύεται απόσπασμα από το βιβλίο «Ελληνική περιπλοκή» του πρώτου αρχηγού της Αγγλικής Αποστολής στα ελληνικά βουνά κατά την Κατοχή, Έντυ Μάιερς) και γράφει τα εξής σχετικά με το ξεσηκωμό του αντάρτικου και την προετοιμασία για την ανατίναξη της γέφυρας του Γοργοποτάμου:

«Το απόγευμα της ίδιας μέρας που φτάσαμε, ένας χωρικός έφερε στη σπηλιά μας έναν Έλληνα που ήθελε να μας δει. Του απήρθηνα διάφορες ερωτήσεις μέσω του Κρίσι. Από τη συζήτηση προέκυψε, ότι ο Προμηθεύς, πράκτοράς μας στην Αθήνα, είχε λάβει σήμα από το Κάιρο, που ανέφερε, ότι είχαμε πέσει με αλεξιπτωτα. Κι επειδή το Στρατηγείο δεν είχε νεώτερα μας, του ζήτησαν να έλθει σε επαφή μαζί μας. Έτσι, ο Προμηθεύς έστειλε ένα σύνδεσμο να διαπιστώσει αν είμαστε όσοι και άσφαλεις, κι αν χρειαζόμαστε τίποτα. Μετά από μακρά συνομιλία, ζήτησα από το γενναίο αυτόν Έλληνα να επιστρέψει στην Αθήνα και να ανακαλύψει, πώς θα μπορούσαμε νάρθου με σ' επαφή με το Ζέρβα, ή όποιοσδήποτε άλλους αντάρτες τύχαινε να βρίσκονται στη νότια Ελλάδα. Του είπα, ότι οι κυριότερες όλικές ανάγκες μας ήταν άρβυλα και κάλτσες, που δεν είχαμε άλλο ζευγάρι, και τού έδωσα μερικές λίρες για ν' αγοράσει στη μαύρη αγορά. Του ζήτησα να δώσει τον Προμηθεά να τηλεγραφήσει στο Κάιρο, ότι και οι όχτω της ομάδας μας είμαστε καλά. Επίσης, ν' ανακαλύψει αν ο Τζών Κούκ κι η ομάδα του είχαν πέσει με αλε-

ξιπτωτα και πο...»

Για να μη χάνουμε καιρό, όπου να γυρίσει ο σύνδεσμος του Προμηθεά από την Αθήνα, απέφασα να κάνω μια αναγνώριση των γεφυρών πάνω απ' τις οποίες περνούσε η σιδηροδρομική γραμμή. Μέσω του μπάρμπα Νίκου, εξασφάλισα τη βοήθεια ενός πιστού άλλοτε λοχία του Ελληνικού Στρατού, κάποιου Γιάννη Πιστόλη, κατοίκου του χωριού Στρώμη, που θα χρησίμευε σαν οδηγός μου. Το απόγευμα της 25ης Οκτωβρίου, ο Γιάννης έφτασε στον κρυφώνα μας, για να με πάρει. Διάλεξα τον Ντένις Χάμσον, να με συνοδεύσει, επειδή είχε προηγούμενη πείρα ως κομμάντο και ήξερε τα ελληνικά...

Το δειλινό φτάσαμε έξω απ' το χωριό (Στρώμη) και ο Γιάννης πήγε και μās έφερε κάπες...

Μια ώρα πριν απ' την αύγη, φτάσαμε σ' ένα σημείο που δε σποζε πάνω απ' τη γέφυρα της Παπαδιάς. Στο ύψωμα, σε απόσταση 1 χιλιομέτρου Ν.Δ. από τη γέφυρα, βρήκαμε έναν εξαιρετικό κρυφώνα σε κάτι θάμνους. Έδω ο Γιάννης μās άφησε, για να βρει κάποιον πιστό του φίλο, σ' ένα κοντινό σιδηροδρομικό σταθμό, που θα μπορούσε ίσως να του δώσει πρόσθετες πληροφορίες για τις θέσεις και τις δυνάμεις των Ιταλών, που φύλαγαν τη γέφυρα...

Τ' απόγευμα κοιμηθήκαμε. Μια ώρα αφού νύχτωσε, ο Γιάννης μās ξαναβρήκε με περισσότερες πληροφορίες για τη φρουρά της γέφυρας. Επιβεβαιώθηκαν τα δικά μου συμπεράσματα. Η φρουρά έφθανε τους 200 - 300 άνδρες. Οι Ιταλοί μόλις είχαν συμπληρώσει την ανοικοδόμησή της την άνοιξη του 1942, μετά την καταστροφή της, που έγινε κατά την υποχώρησή μας ένα χρόνο πριν. Φυσικά, περιφρουρούσαν με ζήλο το μόλις ολοκληρωμένο έργο τους.

Λίγο μετά τον έρχομο του Γιάννη, ξεκινήσαμε προς τα Β.Δ., με κατεύθυνση τη γέφυρα του Άσωπου. Μια ώρα αργότερα φθάσαμε σ' ένα σημείο περί τις 1.300 γυάρδες απ' αυτήν. Στο σημείο αυτό, ο ποταμός μπαίνει σε μια στενή και απότομη χαράδρα, ανάμεσα σε βουνά που ύψώνονται 1.000 πόδια σχεδόν κάθετα και απ' τις δυο πλευρές...

Έγώ κατέβηκα τη χαράδρα, αλλά γρήγορα σταμάτησα σ' ένα μεγάλο καταρράκτη. Διεπίστωσα ότι το μέρος δεν ήταν κατάλληλο για να περάσει μεγάλη δύναμη ανταρτών. Απ' το χάρτη και από την περιγραφή του Γιάννη σχημάτισα μια ιδέα, από τις προσεάσεις από την άλλη μεριά της χαράδρας, που άνοιγε σε μια πλατιά κοιλάδα, ακριβώς κάτω από τη γέφυρα. Δέ μου άρεσε καθόλου η ιδέα να επιτεθούμε απ' εκεί. Θάταν μια τρομερά επικίνδυνη επιχείρηση. Δεν εύρισκα άλλο τρόπο ανατινάξεως, παρά τη μουσική έγεργεια με λίγους διαλεκτούς άνδρες. Δεν είχα υπόψην μου τέ-

τοιου είδους επιχείρηση τότε. Ο κύριος σκοπός μας βέβαια ήταν να κόψουμε τη σιδηροδρομική γραμμή σε οποιοδήποτε σημείο με οποιοδήποτε τρόπο, για όσο το δυνατό περισσότερο χρόνο και όσο το δυνατό συντομότερα...

Αποτυχία θα είχε δλέθριες συνέπειες, όχι μόνο για το ήθικόν της δικής μου ομάδας, αλλά επίσης και για τις προσπάθειες που χρειαζόνταν να ζητήσει ύσως αργότερα ο Κρίσι από τους αντάρτες.

Προχωρήσαμε προς το Γοργοπόταμο. Καθώς ξημέρωνε, φτάσαμε σ' έναν κρυφώνα σ' ένα μικρό δάσος, σε απόσταση 200 - 300 γυαρδών από τη γέφυρα. Ήμουν πολύ καταπονημένος. Ο Ντένις είχε βαστάξει καλά την πορεία. Ο Γιάννης, που περπατούσε συνέχεια σχεδόν όλο το τελευταίο είκοσιτετράωρο, είχε κάθε λόγο νάναι πιο κουρασμένος από μένα. Κι όμως, είχε το κουράγιο να φύγει άμέσως για να έρθει σ' επαφή με άλλο φίλο —στην κοντινή διακλάδωση— στο Λιανοκλάδι...

Το βράδυ επέστρεψε ο Γιάννης και τους άνήγγειλε, προσθέτει ο Έντυ, ότι είχε κινήσει τις υποψίες των Ιταλών φρουρών, που τον διέταξαν να επιστρέψει άμέσως στο χωριό του. Επέμε-

νε ότι πρέπει «να μετακινηθούμε άμέσως»...

Επί τέλους, κατά τις 10 τη νύχτα, υπολογίσαμε ότι είχαμε φθάσει σε μια θέση, όπου μπορούσαμε να σταθούμε με ασφάλεια και όπου αν ανάβαμε μια φωτιά, το φως δε θα φαινόταν απ' τη σιδηροδρομική γραμμή. Χωρίς τη φωτιά, μέσα στο φοβερό κρύο θα παγώναμε...

Κατά το βράδυ της άλλης μέρας φθάσαμε στα περίχωρα του χωριού Στρώμη. Για να μās προφυλάξει σε περίπτωση που οι Ιταλοί θα ήταν τριγύρω, ο Γιάννης μās άδηγησε σ' έναν άλλο σταύλο, στα περίχωρα του χωριού. Κοιμηθήκαμε βαθιά πάνω στο σανό ως το άλλο πρωί. Κατά το μεσημέρι, ο πιστός Γιάννης μās έφερε λίγο να κοιτασίσομε κι ενθαρρυντικά νέα, ότι οι Ιταλοί είχαν απομακρυνθεί από την περιφέρεια.

Λίγο μετά και μείς ξεκινήσαμε τον άνηφορο για τη σπηλιά μας. Όταν φθάσαμε εκεί, με χαρά βρήκαμε και τους άλλους της ομάδας, που είχαν επιστρέψει νωρίτερα την ίδια μέρα.

Συζήτησα τ' αποτελέσματα της αναγνωρίσεώς μου με τον Κρίσι. Για λογαριασμό μου ήμουν βέβαιος, ότι η γέφυρα του Γορ-

γοποτάμου ήταν η καταλληλότερη για την επιδίωξή μας. Άλλά ήθελα να επιβεβαιώσω ώρισμένες λεπτομέρειες για την ίταλική φρουρά και για την άμυντική της κατάσταση. Για τού σκοπό αυτό ο Γιάννης Πιστόλης προσφέρθηκε να μου φέρει έναν εξάδερφό του, το δάσκαλο Κώστα Πιστόλη, από τη Λαμία. Ο Κώστας, που κάπου - κάπου έρχόταν κι έμενε στη Στρώμη, είχε, όπως φαίνεται, ένα φίλο που κατοικούσε σ' ένα σπιτάκι μερικές εκατοντάδες μέτρα από τη γέφυρα.

Όταν συνάντησα τον Κώστα λίγες μέρες αργότερα, ήξερα ότι ήταν παρακινδυνευμένο να του εκμυστηρευθώ το ενδιαφέρον μου για το Γοργοπόταμο, τη στιγμή που ήταν κάτοικος μιάς ίταλοκρατούμενης πόλεως. Φαινόταν όμως αξιόπιστος και άποφάσισα να του τού έμπιστευθώ. Σε μια έβδομάδα, γύρισε με πολλές πληροφορίες για την άριθμητική δύναμη και για τις θέσεις των Ιταλών και με τις λεπτομέρειες για το περίφραγμα του άγκυλωτού σύρματος που έζωνε τη γέφυρα. Ότι μου έδωκε, συμπήνωσε άπόλυτα μ' έκεινα που προηγούμενως είχα διαπιστώσει.

Πήρα την άποφαση. Θα επιτεθέμεθα έναντιόν του Γοργοποτάμου, εϋθός μόλις θα εξασφάλιζα την ύποστήριξη 40 ή 50 άνταρτών, οι όποιοι, ύπελόγιζα, αν ήταν ψυχωμένοι άνθρωποι, θα έφθαναν να έξουδετερώσουν τους 40 ή 80 Ιταλούς χαμηλού ήθικου, που τη φρουρούσαν».

(συνεχίζεται)

ΕΔΑΦΟΣ: αυτός ο άγνωστος

Του Ε. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ, Έδαφολόγου

Όταν λέμε έδαφος, έννοούμε τού άνωτερο τμήμα τού στερεού φλοιού της γής, που χρησιμεύει σαν τόπος στηρίξεως των φυτών και που προμηθεύει τά φυτά με νερό και θρεπτικά συστατικά. Είναι τού μέρος, πάνω στο όποιο άρχίζει, κατά κύριο λόγο, ή άλυσίδα της τροφής (έδαφος — φυτά — ζώα — άνθρωπος) και με βάση αυτό είναι ο πιδό πολύτιμος θησαυρός, για τις περισσότερες χώρες, άφου πάνω σ' αυτό έχουν ζήσει γενεές επί γενεών των κατοίκων τους.

Είναι άντιληπτό ότι ή διατήρηση και βελτίωση της παραγωγικότητας τού έδάφους άποτελεί ύπέρτατη ύποχρέωση όλων, άφου οι άνάγκες για τροφή τού πληθυσμού της γής καθημερινά αύξάνουν και οι δυνατότητες έπεκτάσεως της γεωργίας είναι μικρές σε παγκόσμια κλίμακα, και μηδανινές σε έθνη κή.

Τί είναι όμως άκριβώς αυτό που λέμε έδαφος, πώς δημιουργείται, τί ιδιότητες έχει και τί πρέπει να κάνουμε για να διατηρήσομε και βελτιώσομε την παραγωγικότητά του; Είναι μερικά από τά έρωτήματα, που θα προσηπαθήσομε ν' άπαντήσομε στα έπόμενα άρθρα μας. Κατά τόν μεγάλον Άριστοτέλη, τού έδαφος είναι συστατικό της ζωής. Ζωή, κατά τόν ίδιο, υπάρχει εκεί που άλληλεπιδρούν τού έδαφος, τού νερό, ο άέρας και ο ήλιος.

Κατά τη θρησκεία μας, που για τού σώμα τού ανθρώπου, ύποδηλώνεται ότι «χούς ήν και εις χούν άπελεύσει», τού έδαφος άποτελεί τού συστατικό τού σώματος τού ανθρώπου.

Άλλοι λαοί και θρησκείες δίνουν ύπερφυσικές δυνάμεις στο έδαφος. Χαρακτηριστικά σημειώνονται παρακάτω, οι έπικλήσεις που άναφέρονται στην πράτη σελίδα ένός απ' τά βιβλία που έκδόθηκαν με την ευκαιρία τού 12ου Παγκόσμιου Συνεδρίου Έδαφολογίας, που έγινε φέτος στο Νέο Δελχι των Ίνδιών, με θέμα: «Χειρισμός των Έδαφικών Πόρων για ν' Άνταποκριθούν στις Έπιδιώξεις τού Άνθρώπινου Γένους».

Μάνα μου, είναι τού έδαφος κι είμαι γιός της έκτεταμένης γής. Πατέρας μου είναι ή βροχή. Ω μητέρα γή, άφησε όλα όσα υπάρχουν μέσα σου, μαζι με τίς μορφές ενέργειας, που γεννιούνται απ' τού κορμί σου, να μās ενεργοποιήσουν και μās έξογνίσουν από κάθε πλευρά.

Μόνον ή γή που έχει όργωθεί μετά από άρκετό πότισμα, και έμπλουτισθεί με θρεπτικά στοιχεία, και που έχει τη βοήθεια όλων των θείων και ύπερφυσικών στοιχείων, μαζί με όλα τά είδη των άνέμων, είναι γεμάτη από ενέργεια και άρώματα, και είναι πολύ διογκωμένη σαν να έχει παχύνει. Ω, έσύ καλλιεργημένη γή, δώσε μας σε άφθονία γάλα και τά δμοιά του, έτσι ώστε να ενεργο-

ποιηθούμε σαν κι έσένα.

Άφήστε με να παραμείνω χωρίς να έχω κατακτηθεί, σκοτωθεί, ή τραυματισθεί, πάνω σ' αυτή τη γή, που είναι ήδη προστατευμένη με τόν Ύπέρτατο έαυτό της, και που είναι καλά όργανωμένη, με πολλές όψεις και που έχει έπιφανειακό έδαφος διαφόρων χρωμάτων, όπως είναι τού καφέ, μαύρο και κόκκινο. Ω, γή, άφησε τά τεράστια βουνά σου, τίς έκτεταμένες πεδιάδες και τίς χιονισμένες βουνοκορφές, μαζί με τίς ζούγκλες, να γίνουν φιλόανθρωπα και ύποβοηθητικά σε μās.

Ύποκλινομαι μπροστά σ' αυτή τη γή, που έχει χρυσές κορυφές και φέρει χρυσό, και που είναι σ' όλες της τίς μορφές, είτε είναι θρόνος, μάζες γής, πέτρες, άμμος ή σκόνη. Αυτή ή γή μās προστατεύει όλους, όταν διατηρείται καλά.

Πριν άρχίσει ή έξέταση των «ύπερφυσικών» δυνάμεων τού έδάφους, πρέπει να σημειωθεί, ότι τού έδαφος είναι μιά άνανεούμενος, κατά μία άποψη, πλουτοπαραγωγικός πόρος, άφου ή δημιουργία του άπαιτεί πολλές χιλιάδες χρόνια. Η ύποβάθμιση όμως και ή τέλεια καταστροφή τού έδάφους από άλόγιστη μεταχείριση και χρήση, μπορεί να είναι πολύ γρήγορη. Έτσι, ενώ ή επιδίωξη μιάς μεγάλης παραγωγής άποτελεί δικαίωμα τού καθενός, αυτό πρέπει να

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ ΝΑ ΔΙΑΣΩΘΕΙ Ο ΜΟΥΣΙΚΟΛΟΓΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΜΑΣ ΘΗΣΑΥΡΟΣ

Του Μουσικολόγου ΜΑΡΚΟΥ Φ. ΔΡΑΓΟΥΜΗ

Ο φίλος «δαίμων» με θυμήθηκε στο προηγούμενο φύλλο της 'Εφημερίδας, που δημοσιεύθηκε επίσημα, σχετικά με τη νομική κάλυψη της κοινότητας, είσπραξης αντίστοιχων εσόδων νομής από την ΑΕΜ Βωξίται Παρνασσού για το περιορισμό σχεδόν στο μηδέν της νομής (δικαιώματος βοσκής) και παρέλεψε μια λέξη, με αποτέλεσμα να αλλάξει σε ένα σημείο το νόημα του κειμένου. Η λέξη αυτή είναι το ΔΕΝ. Τόσσοτό είναι, ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΟΝ, να παραχωρηθεί κατά όποιονδήποτε τρόπο ΕΡΗΜΗΝ της Κοινότητας ως δικαιούχου τούτου (δικαιώματος).

Φιλικώτατα
ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ
ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ

*

Πρός
την 'Εφημερίδα Τα «Καστελλιώτικα Νέα»

Διά τα μέλη της 'Επιτροπής

'Αξιότιμοι Κύριοι:

'Επειδή κάπου - κάπου δημοσιεύω στην 'Εφημερίδα του χωριού μου «Η Κοικουβίστα», διάφορα παραδοσιακά διηγήματα, επίκαιρα θέματα, ή και έντυπες μου ακόμης, θεώρησα σωστό να στείλω ένα από τα κείμενα αυτά και στην 'Εφημερίδα Σας.

* Αν Σας ενδιαφέρει ή συνεργασία μου, και προπαντός

γραφτά μου, θα είμαι πάντοτε στην διάθεσή Σας.

Σας ευχαριστώ
ΦΑΝΗΣ ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ
Φαλαγγιτών 4
Περιστερί
Τηλ. 5714751

Σημ. Συντάξεως: Ευχαριστούμε πολύ για τη συνεργασία που μάς προσφέρετε: μόνο που φροντίζουμε τα κείμενα που δημοσιεύουμε να είναι πρωτότυπα και όχι αναδημοσιεύσεις. * Αν έχετε κάτι αποκλειστικά για τα «Καστελλιώτικα Νέα», θα χαρούμε να το δημοσιεύσουμε, εφ' όσον έχει σχέση με το σκοπό της 'Εφημερίδας μας.

*

Πρός
Την 'Εφημερίδα «Καστελλιώτικα Νέα»

Κύριε Πρόεδρε,

Διά της 'Εφημερίδας σας «Καστελλιώτικα Νέα» θέλω να ευχαριστήσω όλους τους Κατοίκους της Κοινότητός μας, που με οποιοδήποτε τρόπο συνέβαλαν στην 'Επιτυχία του συνδυασμού μας «ΠΡΟΟΔΟΣ» στις εκλογές της 17.10.82.

Θέλω επίσης να διαβεβαιώσω όλους ότι εκ μέρους του νεοεκλεγέντος Κοινοτικού Συμβουλίου θα καταβληθεί κάθε δυνατή προσπάθεια να φέρουμε σε πέρας το έργο που μάς άνετέθη στις εκλογές αυτές.

Δήμος Πέτρου
Πρόεδρος Κοινότητας

ΠΕΤΑΧΤΑ

'Αδικαιολόγητα τα παράπονα για τον τρόπο που κυκλοφορεί ή 'Εφημερίδα μας στο χωριό. Δέν νομίζουμε ότι υπάρχει ανάγκη να μοιράζεται ονομαστικά σε όλα τα σπίτια. Αυτό θα καθυστερούσε τη διαδικασία και θα μάς επιβάρυνε με περιττά έξοδα ταχυδρομείου. Τα δύο κεντρικά σημεία που παραλαμβάνουν από μάς την 'Εφημερίδα, είναι σε απόσταση καθημερινού περιπάτου για όλους τους Καστελλιώτες, και δέν έχουν παρά να παραλάβουν το φύλλο που τους 'Ανήκει. * 'Ας μ'ην αντιγράφουμε γραφειοκρατικές διαδικασίες των πόλεων, όταν μπορούμε να κάνουμε τη ζωή μας απλούστερη...

*

Ο Σύλλογός μας προσέφερε ένα ραδιομαγνητόφωνο στο Σχολείο του χωριού. Ευχόμεστε, το μικρό αυτό δείγμα τιμής στο φυτό των νέων ΑΝΘΡΩΠΩΝ του τόπου μας, να διευκολύνει το διδακτικό έργο των δύο δα-

ΕΔΑΦΟΣ:

Αυτός ο άγνωστος

γίνεται με την προϋπόθεση ότι δέν υποβαθμίζεται το έδαφος μας, διότι αυτός ο θησαυρός που λέγεται «έδαφος», πρέπει να μείνει για τις επόμενες γενεές σε όσο είναι δυνατόν καλύτερη κατάσταση.

(συνεχίζεται)

σάλων — του ζεύγους Γεωργίου — που εκπαιδεύουν φέτος 58 παιδιά.

*

Με μεγάλη χαρά βλέπουμε να διαμορφώνεται χώρος για πλατεία στο πάνω χωριό. 'Ελπίζουμε, το νέο Κοινοτικό Συμβούλιο να ολοκληρώσει τα έργα και επιτέλους να στείλει... στο Μουσείο της αθλιότητας τα κακόγυστα αγάλματα που ρυπαίνουν αισθητικά το φυσικό περιβάλλον.

*

Θερμά συγχαίρουμε το Κοινοτικό Συμβούλιο των Καστελλίων για την 'Εκλογή του. Ευχόμεστε στο Πρόεδρο και σ' όλα τα μέλη υγεία και 'Επιτυχία στο έργο τους. Ο Σύλλογος θα εξακολουθήσει να στέκεται πλάι στη τοπική αυτοδιοίκηση με 'Αγάπη, 'Εκτίμηση και με πνεύμα ειλικρινούς συνεργασίας.

* Η 'Επιτυχία στο προγραμματισμό και στη διαδικασία 'Επιλογής των διαφόρων τοπικών προβλημάτων, είναι βέβαιο ότι χρειάζεται και τους δύο φορείς μοιρασμένους.

ΕΥΧΟΜΑΣΤΕ ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΧΑΡΟΥΜΕΝΑ
ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΚΑΙ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟΣ
Ο ΝΕΟΣ ΧΡΟΝΟΣ 1983

Παρόλο που διατηρούνται ακόμη μερικές 'Εστιες καλλιέργειας της δημοτικής μας μουσικής, ιδίως στην ύπαιθρο, ή μουσική αυτή, με τους στίχους και τους χορούς της 'Ανήκει πιά στις τέχνες του παρελθόντος. 'Αλλά με τη μεγάλη 'Εκφραστικότητα κι 'Ομορφιά της, θα εξακολουθήσει, όχι μόνο να συγκινεί και να 'Αρέσει, αλλά και να 'Αναπαράγεται. * 'Ετσι οι 'Επερχόμενες γενιές πάντα θ' 'Ακούν και θα Ξανατραγουδούν τους Ξεχασμένους δημοτικούς σκοπούς, πάντα θα κατασκευάζουν και θα Ξαναπαίζουν τα Ξεχασμένα λαϊκά όργανα, πάντα θα παρακολουθούν και θα

χορεύουν τους Ξεχασμένους παραδοσιακούς χορούς. Βέβαια, όλα αυτά θα λειτουργούν διαφορετικά και θα έχουν άλλη μορφή, γιατί ή σύγχρονη κοινωνία, όσο πάει απομακρύνεται και περισσότερο από την παραδοσιακή πνευματική και 'Υλική πραγματικότητα. Είναι παρήγορο όμως, πώς όσο θα υπάρχουμε σαν λαός, όχι μόνο δέν θα σθήσουν, αλλά και θα παίζουν ένα σημαντικό ρόλο στη ζωή μας, 'Ομορφαινώντας την με τη ζωγόνο 'Ακτινοβολία τους.

Τα καταγραμμένα κι 'Ηχογραφημένα παραδείγματα της δημοτικής μας μουσικής, που βρίσκον

ται σήμερα στη διάθεσή μας σε νέους, παλιούς και νέους δίσκους, μαγνητοταινίες και κασέτες, είναι 'Αμέτρητα. Μια ομάδα από 'Ερευνητές, σε συνεργασία με τα λαογραφικά κέντρα και μουσεία, αλλά και με τους υπάρχοντες ιδιώτες - συλλέκτες, θα πρέπει να βάλει να τα συγκεντρώσει, να τα αποδελτιώσει, να τα κατατάξει σε κατηγορίες και να διαφυλάξει, σε ειλικρινή γνήσια, σ' ένα ειδικό 'Ερευνητικό κέντρο. Μια δεύτερη ομάδα, σε συνεργασία με τα εκπαιδευτικά ιδρύματα της χώρας, τη ραδιοφωνία,

● Συνέχεια στο επόμενο

ΠΑΙΔΕΙΑ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΑ

● Συνέχεια από την 1η σελίδα
ρων μορφών παραπαιδείας δέν είναι καν γνωστή στο 'Επίσημο κράτος. Μυστικά και 'Αφορολόγητα τα τα «κρυφά σχολεία», 'Εμπορεύονται τα μουσικά της 'Επιτυχίας. «Λειτουργοί» της παραπαιδείας διδάσκουν είτε στα σπίτια των μαθητών, είτε σε «γραφεία», που βρίσκονται σε κεντρικά σημεία των μεγάλων αστικών κέντρων, ή στα σπίτια των φροντιστών. * 'Όσο για το κόστος αυτών των μαθημάτων «πολυτελείας», δέν θα ήταν υπερβολή να πούμε ότι για κάθε ώρα προσφερόμενης σοφίας —'Ανάλογα με τη φήμη του φροντιστή— ή 'Αμοιβή είναι από 1.500 με 2.000 δρχ. και πάνω...

'Εκτός όμως από την παραπαιδεία «πολυτελείας», που στοχεύει κυρίως σε μαθητές των μεγάλων πόλεων, και μάλιστα 'Εκείνων, που γενικά φοιτούν και σε 'Ιδιωτικά σχολεία, υπάρχει και ή «λαϊκή» παραπαιδεία. Καθηγητές συνήθως 'Αγνωστοί ή και φοιτητές διδάσκουν μεμονωμένα ή συνεταιρικά. Τα 'Ομαδικά φροντιστήρια αυτού του «λαϊκού» τύπου είναι γνωστά στο Κράτος. Θά μπορούσαμε να πούμε ότι αυτή είναι ή 'Επίσημη μορφή της παραπαιδείας.

Στα «γνωστά» φροντιστήρια, συγκεντρώνονται μαθητές κυρίως από τις χαμηλότερες οικονομικά τάξεις, από τα δημοσία σχολεία και από την 'Επαρχία. Οι καθηγητές των 'Ομαδικών φροντιστηρίων πληρώνονται πολύ λιγότερο από τους φροντιστές πολυτελείας, που 'Αναφέραμε προηγουμένα και είναι δυνατό να λειτουργούν στη παραπαιδεία 'Αναγκαστικά για να ζήσουν. * Η 'Αδιοριστία ή και ή 'Δυσκολία 'Απορισμού στη δημοσία 'Εκπαίδευση, λόγω πολιτικών φρονιμάτων, 'Εφεραν από παλιότερες 'Εποχές 'Αρκετούς 'Εκπαιδευτικούς στη λύση των φροντιστηρίων. Οι περιπτώσεις όμως αυτές είναι σχετικά λίγες και τη σημερινή 'Εποχή δέν μπορούν να 'Ισχύσουν από τα πράγματα. Οι δυνατότητες 'Απορρόφησης από το δημοσίον 'Εχουν 'Αυξηθεί και τα πι-

στοποιητικά νομιμοφροσύνης 'Ανήκουν στην ιστορία... Βέβαια, την 'Ανεργία, ή 'Οποία παρουσιάζεται σαν γενικότερο κοινωνικό φαινόμενο, δέν θα πρέπει να την 'Εξειδικεύει κανείς μόνο για την 'Εκπαίδευση, ώστε να δικαιολογεί τη λύση της παραπαιδείας.

* 'Απ' 'Επι, λοιπόν, φαίνεται, πολλά 'Ελληνόπουλα, 'Ανεξάρτητα από κοινωνική τάξη, 'Αναγκάζονται σήμερα σε κάποια φάση της 'Εκπαίδευσής τους να περάσουν και από το στάδιο της παραπαιδείας.

* Αν οι περιπτώσεις των παιδιών που φοιτούν σε δύο σχολεία παράλληλα, προκειμένου να μορφωθούν, ήταν λίγες, δέν θα υπήρχε θέμα. * Αν κοιτάξετε όμως γύρω σας, 'Αν ρωτήσετε, 'Αν ρωτηθείτε, τότε θα διαπισώσετε το μέγεθος του προβλήματος. * Η 'Ιδιωτική πρωτοβουλία— ή 'Ελεύθερη οικονομία— 'Εχει πάρει τεράστιες διαστάσεις στην ευαίσθητη περιοχή της παιδείας. Το Κράτος, 'Οφείλει, σύμφωνα

να και με το Σύνταγμα, να φροντίσει για 'Ισες ευκαιρίες στη μόρφωση των 'Ελληνόπουλων. * Αν συνεχιστεί αυτή ή 'Αλλοπρόσκληση τακτική των πάσης φύσεως παρασχολείων, που καρπώνονται την 'Αδυναμία του Κράτους και την 'Αγωνία των νέων ανθρώπων για το μέλλον τους, θα φθάσουμε σύντομα σε μοναδικό στον κόσμο παράδειγμα 'Εκφυλισμού αρχών και 'Αξιών. * Από τον τρόπο που διδάσκουμε, από το σύστημα που χρησιμοποιούμε, από τις ευκαιρίες που παρέχουμε, δι'αμορφώνουμε την 'Ελλάδα του αύριο. * Αν θέλουμε 'Ελλάδα σωστή, 'Ισότιμη με τ' 'Άλλα κράτη, αυτοδύναμη, ΜΟΡΦΩΜΕΝΗ, δέν μπορούμε να 'Εμπορευόμαστε την 'Εξέλιξη των παιδιών μας. * Ο πραγματικός 'Εξοπλισμός του Κράτους είναι ή Παιδεία και πρέπει σύντομα να το καταλάβουμε όλοι, πώς ή παιδεία δέν συμβιβάζεται με το 'Εμπόριο...

ΝΙΚΟΣ ΚΑΤΣΟΥΡΗΣ

17 ΝΟΕΜΒΡΗ 1973 - 17 ΝΟΕΜΒΡΗ 1982

Καθώς περνούν τα χρόνια, μακραινούν στη μνήμη μας τα γεγονότα του Νοέμβρη του 1973. Τρέχοντα προβλήματα, 'Εθνικά και διεθνή 'Απασχολούν τη σκέψη και 'Εκτονώνουν το προβληματισμό μας. Το Πολυτεχνείο, από πρόσφατο γεγονός, αρχίζει να γίνεται ιστορική 'Ανάμνηση.

* 'Όσο όμως κι 'Αν ο χρόνος 'Αμβλύνει τις συγκεκριμένες 'Εντυπώσεις δσων 'Εξήσαν τις 'Ημέρες του Πολυτεχνείου, δέν θα πάψει ποτέ να υπάρχει το μήνυμα. Το μήνυμα βγαίνει από τα στοιχεία, από τις μαρτυρίες όλων 'Εκείνων που 'Ενωσαν σαν ένας 'Ανθρωπος τη διαμαρτυρία τους, την 'Αντίθεση και την 'Οργή τους προς το καθεστώς.

* Η 'Επέτειος του Πολυτεχνείου δέν 'Εχει 'Ανάγκη από πολιτικό ή κομματικό πατρωνάρισμα, μιλάει και 'Ακτινοβολεί από μόνη της. Δείχνει τη κατάληξη μιας 'Ανώμαλης και 'Αυθαίρετης διακυβέρνησης της χώρας, που στηρίχτηκε στη δύναμη των όπλων και στη γλώσσα της βίας. * Η δικτατορία δέν μπορεί να είναι καλή ή κακή, είναι απλά και μόνο δικτατορία...

*'Όταν μερικοί βολεμένοι στη

σιγουριά του συμβιβασμού μετέθεταν τη πολιτική ευθύνη για την 'Αποκατάσταση της Δημοκρατίας' τα παιδιά, οι νέοι της 'Ελλάδας στο Πολυτεχνείο πήραν τη μεγάλη 'Απόφασή. * Η φωνή τους ποτέ στην αρχή χανόταν μέσα στα παράσιτα των κατασκευασμένων 'Εντυπώσεων και 'Αντάρα και σκέπασε με τ' κάλεσμά της για 'Ελευθερία, 'Ισότητα, 'Αδελφότητα, προκοπή, 'Ελευθέρη 'Ελλάδα.

* Η 'Επέτειος του Πολυτεχνείου δσα χρόνια κι 'Αν περάσουν, 'Ανεβάξει στο λαμό μας 'Εν κόμπο.

* Ο κόμπο αυτός είναι 'Εκεί που θα μάς καθοδηγεί και θ' μάς αποτρέπει. Θά μάς καθοδηγεί στη δύσκολη πορεία της Δημοκρατίας και θά μάς αποτρέψει από παρεκλίσεις, που μ'η μπορούν να σπείρουν τους σπρους μιας 'Αλλης δικτατορίας.

* Αν θέλουμε να ζούμε 'Ελευθεροί, να 'Εκφραζόμαστε 'Ελευθέρω, να μαθαίνουμε και να δημιουργούμε μέσα από τις διαφορές μας, το Πολυτεχνείο πρέπει να ζει μέσ' στη καρδιά μας.